

I dette savn
Dine øyne nar meg
Du ser mey
Yjennom lys og dimmet mørke

Slik en endeløs reise
Fra min sjels uendeligher
Vil dette ðli en reise
Fjernt hinsides alt liv ?

Ingen tegn meg skjenkes
Men fortsatt leder du meg

Jeg faller, vil ikke ðe
Til sist, i uvisshet legger
Du meg ned pa dysterhetens sletter
Mine øyne vil aldri være ðlindet igjen

Han faller, uten tale
I hans tausher lar jeg ham synke ned
På de å så dystre sletter
I hans sjel, en fred

Talte trolldoms ord
Slynges hen til dyðdene
Ved dette ensomhetens øyeðlikk